

Sygn. akt IV KO 43/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie D. K.

obwinionego o wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 maja 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w C.

zawartego w postanowieniu z dnia 2 kwietnia 2020 r., sygn. akt II W (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w O.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2020 r., sygn. akt II W (...), Sąd Rejonowy w C., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy D. K. , obwinionego o wykroczenie z art. 124 § 1 k.w.

Uzasadniając wniosek wskazano, że osobą pokrzywdzoną w niniejszej sprawie jest żona obwinionego B. K., pełniąca od lat w tamtejszym sądzie obowiązki protokolanta, co mogłoby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w tym sądzie sprawy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące - jak ma to miejsce w przedmiotowej sprawie - w sprawach, w których jedną ze stron postępowania, np. stroną pokrzywdzoną, jest pracownik sądu właściwego. Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu wnioskującego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości żalącego jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę. Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Rejonowy w O., jako nieodległy względem Sądu właściwego.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.